

Sandały

1. Gdy u - czniów swych po - sy - łał Pan, by nie - śli pieśń ra -
gna - jąc ich dał swo - ją moc i mó - wił tak z mi -

do - sną, że - Ref.: Nie war - to na dro - gę tę san -
ło - ścią.

da - łów i płasz - cza za - bie - rać, nie trze - ba nam

sre - bra brać, o dach nad gło - wą za - bie - gać! - bie - gać!

2. Nowinę tę głosili więc po czterech stronach świata,
Bogaci tak, nie mając nic, bo miłość jest bogata.
3. Gdy ukończyli żniwo swe, w ostatnią drogę ruszyli,
Patrzyli w niebo, na Ojca dom i tak z ufnością śpiewali.